

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 7. und 8. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 622 = 1862

בוט מוי ברעל החנמ תלפת

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269)

Vor dem Eintritte in das Bethaus:

וַאֲנִי בְרוּב חֲסֵדְךָ אָבוֹא בֵיתְךָ אֲשֶׁתְּחֹה אֶל-הַיְכָל-קִדְשְׁךָ בִּירְאָתְךָ:

Nach dem Eintritte in das Bethaus:

בְּבֵית אֱלֹהִים נִהְיֶה בְּרַגְשׁ:

מ. Wie schön sind deine Zelte, Jakob, deine Wohnungen, Israel! Dieweil deine Milde groß, komme ich in dein Haus, neige anbetend mich vor dem Tempel deiner Heiligkeit, in Ehrfurcht vor dir. Ich liebe es, Herr, zu weilen in dem dir geweihten Hause und an der Stätte, wo deine Herrlichkeit residirt. Ich bücke anbetend mich, beuge das Knie vor dem Ewigen, der mich hat geschaffen. Dir weihe im Gebete ich mich, Ewiger, zur Stunde der Milde, in der Fülle deiner Gnade erhöre mich, mein Gott, indem du treulich deine Hilfe mir gewährest.

א. Ich rufe dich an, auf daß du, Gott, mich erhörest; o neige dein Ohr mir zu, erhöre meinen Vortrag! Nur durch Rechtlichkeit kann deine Freundlichkeit ich schauen, ich schwelge, kaum erwacht, in deinem Gottesbilde. Und ich, der auf dich, Herr, ich vertraue, künde laut, daß mein Gott du bist. Erhöre meine stehende Stimme, wenn zu dir ich emporrufe, wenn ich meine Hände zu deinem heiligen Tempel erhebe. Ewiger, mein Gott, ich richte mein Gebet zu dir, und du heilest mich. Zu dir, Ewiger, rufe ich, und

מִהַטְּבוּ אֶחָלֶיךָ יַעֲקֹב.
מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי
בְרוּב חֲסֵדְךָ אָבוֹא בֵיתְךָ.
אֲשֶׁתְּחֹה אֶל-הַיְכָל-
קִדְשְׁךָ בִּירְאָתְךָ: יי
אֶהְבֹּתִי מֵעוֹן בִּירְאָתְךָ.
וּמִהוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ:
וַאֲנִי אֲשֶׁתְּחֹה וְאֶכְרַע
אֶבְרָכָה לִפְנֵי-יְיָ עֲשֵׂי:
וַאֲנִי תִפְלְתִי-לְךָ וַיְיָ עַת
רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב-חֲסֵדְךָ
עַנְנִי בְּאַמַּת יִשְׁעֶךָ:

אֲנִי קִרְאתֶיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל. הַט-
אֲזַנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: אֲנִי בְצַדִּיק
אֶחְוֶה פְּנֶיךָ. אֲשַׁבְּעָה בְּדַקִּיץ תְּמוּנָתְךָ:
וַאֲנִי עָלֶיךָ בְּטַחְתִּי יי. אִמְרָתִי אֱלֹהֵי
אֶתָּה: שְׁמַע קוֹל תְּחִנּוֹתַי בְּשׁוֹעֵי אֶלֶיךָ.
בְּנִשְׂאֵי יָדַי אֶל-דְּבִיר קִדְשְׁךָ: יי אֱלֹהֵי
שׁוֹעֵתִי אֶלֶיךָ וְתַרְפָּאֵנִי: אֶלֶיךָ יי אֶקְרָא

zu dir, als meinem Herrn, richte ich mein Flehen. Laß deine Freundlichkeit deinem Diener leuchten, befreie in deiner Milde mich. Denn auf dich, Ewiger, ist mein Hoffen, du erhörst mich, mein Herr und mein Gott. Erhöre mein Beten, Herr, nimm auf meinen Andachtsruf, laß meine Thräne nicht unbeachtet. Erhöre mich, Herr, und sei mir gnädig, sei du, Ewiger, ein Helfer mir!

שיר. Ein Stufengesang von David. Wie freudig stimmt es mich, so man zu mir spricht: „Wir wallen in das Gotteshaus!“ Ich freue deines Wortes mich, gleich jenem, welcher große Beute findet. Nimm auf meinen Flehensruf, mein König und mein Gott, so zu dir ich bete. Ewiger! Des Morgens erhörst du meine Stimme, des Morgens wende ich dir mich zu und harre. Ich rufe dich an, auf daß du, Gott, mich erhörst; o neige dein Ohr mir zu, erhöre meinen Vortrag! Weilt mein Fuß nur auf rechter Bahn, so fann in offener Volksversammlung den Herrn ich preisen.

וְאֶל-אֲדָנָי אֶתְחַנֵּן: הַאִירָה פְּנֵיךָ עָלַי-
עֲבָדְךָ. הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדְּךָ: כִּי לֹךְ יִי
הוֹחֵלְתִי. אַתָּה תַעֲנֶנּוּ אֲדָנָי יְיָהִי: שְׁמָעָה
תְּפִלָּתִי יִי. וְשׁוּעֵתִי | הַאֲזִינָה. אֶל-
דְּמָעֵתִי אֶל-תְּחַרְחֵשׁ: שְׁמַע יִי וְחַנְּנִי יִי
הִיָּה | עֲזֹר לִי:

שיר הפעלות לדוד שמחתו באומרים
לי בית יי גלך: שש אנכי על אמרתך
כמוצא שלל רב: הקשיבה לקול
שועי מלבי ואלהי כי אליך אתפלל:
יי בקר תשמע קלי בקר אערך לך
ואצפה: אני קראתיך כי תענני אל
הט אזנה לי שמע אמרתי: רגלי עמדה
במישור במקהלים אברך יי:

אנחנו מז"ל חסידים הכלטונים היו טובין מעט ולח"כ מתפללין. ר"ל טהיו מתייטבין דעמס
רוענות סלל יתכך וספלות סלדס, כדי לסתפלל לח"כ נלימס וזכרס. ע"כ כטנל סדס לזית
סכנסת ישנ מעט וישמר זכ ספסוק.

אשרי יושבי ביתך עוד יהלליך סלה:

ואח"כ יאמר תפלה זו:

מי אנכי שאנקה להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא שהוא אל גדול וגדול
ואנכי איש חוטא והכעסתי שמו הגדול במעשי הרעים. ואני בשר ודם עפר
ואפר. ואני בדאי וראוי להזביר שמו הגדול במה פעמים. אזי לי איך אשא
פני לעמוד לפני המלך הגדול וגדול מלך המלכים הקדוש ברוך הוא
עלת כל העלות וסבת כל הסבות אלא מפני רחמי וחסדיו הגדולים שהוא
מרחם על בריותיו. ורוצה בתפלה ובתחנונים של עבדיו. כמו שנאמר קרוב
יי לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם
ישמע ויושיעם. שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו:

תפלה מנחה לערב יום טוב

Man sagt הקרבנות

אשרי. Heil denen, die in deinem Hause weilen, die immerfort dich preisen — Selah! Heil dem Volke, dem solch ein Loos geworden, dem Volke Heil, dessen Gott — der Ewige!

תהלה. Loblied Davids. Ich will dich erheben, mein Gott und König, und deinen Namen preisen immerfort. Mit jedem Tage aufs Neue will ich dich loben, und rühmen deinen Namen, immer und ewig. Groß ist bei Ewige und allgepriesen, und für seine Größe reicht keine Forschung aus. Ein Geschlecht dem andern rühmt dein Wirken, und deine Machtschöpfungen künden sie. Die prangende Herrlichkeit deiner Majestät und deine wundervolle Leitung will ich erzählen. Deine Wunder beurfunden deine Macht, und deine Größe künde ich. Das Angedenken deiner füllereichen Güte verbreiten sie, und deine Allgerechtigkeit besingen sie. Allgnädig und allerbarmend ist der Ewige, langmüthig und groß an Huld. Gütig ist der Ewige gegen Alle, und gegen seine sämtlichen Geschöpfe bewährt sein Erbarmen sich. Dir, Gott, sind alle deine Werke zum Danke verpflichtet, und deine Frommen loben dich. Die Herrlichkeit deines Reiches beneiden sie, und deine Stärke verkündet ihr Wort. Um den Menschen seine Machtwerte zu erzählen, die Herrlichkeit und Schöne seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und dein Herrscherwalten bewährt in jeglichem Zeitalter sich. Der Ewige ist's, der die Sinkenden unterstützt, und die Gebeugten aufrichtet. Aller Augen sind hoffend auf dich gerichtet, und du gibst ihre Nahrung ihnen zur Zeit. Du öffnest deine Hand, und sättigest alles Lebende mit deinem Wohlwollen. Allgerecht ist Gott in all

אשרי יושבי ביתך עוד יהללך
פלה:

אשרי העם שככה לו אשרי
העם שיי אלהיו:

קמה תהלה לדוד ארוממה
אלוהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד: בכל יום אברכה
ואהללה שמך לעולם ועד:
גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו
אין תקר: דור לדור ישבח
מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר
כבוד הודך ודברי נפלאתיך
אשיחה: ועזו נוראותיך יאמרו
וגדלתך אספרנה: זכר רב
מוכך יביעו וצדקתך ירננו:
חנון ורחום יי ארך אפים וגדל
חסד: טוב יי לכל ורחמיו על
כל מעשיו: יודו יי כל מעשיך
וחסידים יברכוה: כבוד
מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו:
להודיע לבני האדם גבורתיך
וכבוד הדר מלכותו: מלכותך
מלכות כל עולמים וממשלתך
בכל דור ודור: סומך יי לכל
הנפלים וזקק לכל הכפופים:
עיני כל אלה ישברו ואתה
נתן להם את אכלם בעתו:
פותח את ידך ומשביע לכל
חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו

seinen Wegen, und edelsinnig in all seinen Handlungen. Nahe ist der Ewige allen, die ihn anrufen; allen, die treuevoll ihn anrufen. Den Willen seiner Verehrer vollführt er, und deren Gebet erhört er, und befreit sie. Der Ewige behütet alle, die ihn lieben, und die Frevler insgesammt vertilgt er. Das Lob Gottes soll mein Mund verkünden, und alles fleischliche Wesen künde für und für, wie geheiligt sein Name ist. So laßt uns denn die Gottheit benedeien, von nun an bis in Ewigkeit. Lobet Gott!

אדני. Herr, öffne du mir die Lippen, auf daß mein Mund dein Lob verkünde.

ברוך. Gelobt seiest du, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, Gott Abrahams, Isaaks und Jakobs, Gott, der du groß an Macht, verklärt und furchtbar, als allerhöchste Gottheit anerkannt, der heilbringende Gnade erweist, Schöpfer des Weltalls ist; der eingedenk der Frömmigkeit der Patriarchen, ihren späten Nachkommen einen Erlöser bringt, um seines Namens willen, in unwandelbarer Liebe.

מלך. Du nur bist König, Helfer, Retter und Beschirmer! Gelobt seiest du, Ewiger, Beschirmer Abrahams!

אתה. Du bist allmächtig in aller Ewigkeit, Herr, der da wiederbelebte die Todten, der in Machtfülle Rettung herbeiführt!

מכלכל. Der da ernähret die Lebenden in Milde, die Todten in unerschöpflichem Erbarmen wiederbelebte, die Sinkenden unterstützt, den Kranken Genesung spendet, Geseffelte befreiet und treulich seine Zusage hält den Schlummernden im Staube. Wer ist dir gleich, Bewältiger aller Kräfte, und wer dir ähnlich,

וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יי
לְכָל־קוֹרְאָיו לְכָל־אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
בְּאֵמֶת: רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־
שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר
יי אֶת־כָּל־אֲהָבָיו וְאֶת כָּל־
הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּל יי
יְדַבֵּר־פִּי וּיְבָרֵךְ בְּלִבִּי שֵׁם
קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַיִּגְדַּלנוּ
נְבָרֶךְ יְהוָה מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם
הַלְלוּ־יְהוָה:

ספ"ן חומר חלי קדיש.

כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הָבו גְּדֹל לְאֱלֹהֵינוּ:

אֲדָנִי שְׁפַתִּי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלְלָתְךָ:
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיוֹן. גּוֹמֵל
חַסְדִּים טוֹבִים. וְקַנְיָה רַבָּה
וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל
לְבָנָי בְּנֵי הָאֵם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה:

מְלֶכֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן
בָּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי
מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחַסֵּד מַחִיָּה
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל
עַפְרָה. מִי כָמוֹךָ בֹּעַל גְּבוּרוֹת

ergebenheit und lasse mit ungetheilter Reue zu dir uns zurückkehren. Gelobt seiest du, Ewiger, der wohlwollend die Reue aufnimmt.

סלה. Laß Vergebung, unser Vater, uns angebeihen, wie wir auch gefehlt. Verzeihe, unser König, uns, was wir auch verschuldet haben mögen; denn allversöhnlich und allwaltend bist du. Gelobt seiest du, Ewiger, der mild in vollem Maße die Veröhnung angebeihen läßt.

ראה. Schaue auf unser Elend hernieder, bekämpfe unsere Gegner und befreie, um deines Namens willen, uns bald, da ein mächtiger Befreier du bist. Gelobt seiest du, Ewiger, Annehmer Israels.

רפאנו. Heile du uns, Ewiger, daß wir genesen. Stehe uns bei, auf daß der Hilfe wir uns freuen; denn du nur bist's, dessen wir uns rühmen. Schaffe vollständige Genesung all unsern Wehen; denn ein allmächtiger König, ein treuer und erbarmensvoller Arzt bist du. Gelobt seiest du, Ewiger, der da heilet die Erkranken unter seinem Volke Israel.

ברך. Segne, Ewiger, unser Gott, für uns dieses Jahr und dessen gesammten Ertrag, jeglicher Art, zum Heile, und spende Segen dem Erdrreiche, laß an der Fülle deiner Allgüte uns laben, und segne dieses Jahr für uns, daß den guten Jahren es sich anreihe. Gelobt seiest du, Ewiger, der den Jahren Segen verleiht.

תקע. O stoße in die große Posaune zu unserer Befreiung! Schwinge das Panier, um uns, die Verstoßenen, zu versammeln, und führe aus allen vier Enden des Erdrundes uns in Eintracht zusammen. Gelobt seiest du, Ewiger, der da versammelt die Verstoßenen seines Volkes Israel.

השיבה. Setze Richter, wie in der Vorzeit, uns ein, laß wohlberathen,

והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי הרוצה בתשובה:

סלה לנו אבינו פי חטאנו מחל לנו מלכנו פי פשענו. פי מחל וסולח אתה. ברוך אתה יי חנון המרבה לסלוח:

ראה בעינינו וריבה ריבנו ונאלנו מהרה למען שמך. פי גואל חוק אתה. ברוך אתה יי גואל ישראל:

רפאנו יי ונרפא. הושיענו ונושעה. פי תהלתנו אתה. והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה. ותן ברכה על פני האדמה ושבענו מטובך וברך שנתנו בשנים הטובות. ברוך אתה יי מברך השנים: תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גלותינו. וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ. ברוך אתה יי מקבץ גדהי עמו ישראל:

השיבה שופטנו כבראשנה. ויועצנו כבתחלה והסר ממנו

wie in der Vergangenheit, uns sein. Halte jeglichen Kummer und Seufzer fern von uns, und regiere du, Ewiger, allein über uns, in Milde und im Erbarmen, und sei du unser Anwalt im Gerichte. Gelobt seiest du, Ewiger, der Gerechtigkeit und Recht liebende König.

וּלְמַלְשִׁינִים. Nimmer sei den Verläumdern eine Hoffnung gewährt, und sämtliche Anfeindungsstifter mögen augenblicklich dem Untergange verfallen, so daß sämmtlich gar bald sie ausgerottet werden, und die böswillig Uebermüthigen mögest schnell du entwurzeln, zertrümmern und hinschleudern und demüthigen, bald in unsern Tagen noch. Gelobt seiest du, Ewiger, der den Feinden die Macht bricht und die Uebermüthigen demüthiget.

ע. Ueber die Gerechten, über die Getreuen, über die im Wissen Ergrauten deines Volkes, des Hauses Israel, über den schwachen Rest ihrer Gelehrten, über die rechtlich gesinnten Fremdlinge und über uns laß dein reges Erbarmen walten, Ewiger unser Gott, und mögest eine heilvolle Belohnung du allen zuerkennen, die in Wahrhaftigkeit deinem Namen vertrauen; und gönne es auch uns, mit ihnen gleich, in der Ewigkeit theilhaftig zu werden, auf daß wir nimmer uns zu schämen haben, daß auf dich wir haben vertrauet. Gelobt seiest du, Ewiger, Stütze und Zuversicht der Gerechten.

וּלְיְרוּשָׁלַיִם. Mögest erbarmensvoll Jerusalem, der dir geweihten Stadt, du dich wieder zuwenden, und in ihrer Mitte weilen, wie du es hast verheißt; und stelle bald in unsern Tagen neuerbaut sie wieder her, einen Bau für die Ewigkeit. Mögest auch den Thron Davids in ihrer Mitte du wieder begründen. Gelobt seiest du, Ewiger, Erbauer Jerusalems.

א. Mögest den Sprößling Davids, deines Getreuen, bald du empor kommen lassen, und seinen Ruhmesglanz durch dein Heil verherrlichen; denn nur auf deine Hilfe hoffen wir Tag

מנחה לערב יום טוב

יְגוֹן וְאֲנַחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אֲתָה
יְיָ לְבִדְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים
וְצַדִּיקְנוּ בְּמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

וּלְמַלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה
וְכָל עוֹשֵׂי רָשָׁעָה פָּרַגַע יֵאבְדוּ
וְכֻלָּם | מְהֵרָה וּפְרַתוֹ וְהַיְדוּם |
מְהֵרָה תַעֲקֹר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר
וּתְכַנְיַע בְּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע
יְדוּם:

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים
וְעַל זְקֵנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל
פְּלִיטָת | סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצְּדִיק
וְעָלֵינוּ יְהִי רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהֵן שְׂכָר טוֹב לְכֹל הַבּוֹטְחִים
בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וּשְׂיִם חֲלִיקְנוּ
עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נִבּוֹשׁ כִּי בָךְ
בְּמַחְנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעַן
וּמְבֹטָח לַצְּדִיקִים:

וּלְיְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּרַחֲמִים
תָּשׁוּב וְתִשְׁכַּח בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ
בְּנֵי עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה
לְתוֹכָהּ תִּכְוֵן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֵת צֶמַח דָּוִד עֲבָדְךָ מְהֵרָה
תַצְמִיחַ וְקִרְנוֹ תָרוּם בִּישׁוּעַתְךָ
כִּי לִישׁוּעַתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם.

für Tag. Gelobt seiest du, Ewiger, der da Erhebung schafft im Nachtstrahl des Heiles.

שמע. Erhöre, Ewiger, unser Gott, unsre Stimme, erbarme schonend dich unser, und nimm im Erbarmen und im Wohlwollen unser Beten auf; denn du bist ja ein Gott, der Gebete und Herzensergießungen erhöret, und von dir, unser König, laffest du nimmer unverrichteter Sache uns zurückkehren; denn du erhörest im Erbarmen das Beten deines Volkes Israel. Gelobt seiest du, Ewiger, Erhörer des Gebetes.

רצה. Ertheile dein Wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, deinem Volke Israel und ihrem Gebete. Setze wieder ein den Gottesdienst, in die Tempelhalle des dir geweihten Hauses, und die glühenden Andachtsopfer Israels und deren Gebete mögest in Liebe wohlwollend du aufnehmen. Möge immerwährend wohlgefällig aufgenommen werden der Dienst deines Volkes Israel.

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו. וזכרון אבותינו. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל-עמך בית ישראל לפניך. לפליטה לטובה לחן ולחסד לרחמים לחיים ולשלום ביום חג המצות הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חיים וחסדנו. ורחם עלינו והושיענו. כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותמינה. Möge unsern Augen es noch zu schauen vergönnt sein, wie du erbarmensvoll dich Zion wieder zuwendest! Gelobt seiest du, Gott, der Zion wieder würdiget, in deren Mitte zu residiren.

Während der Vorbeter dieses מורים sagt, betet die Gemeinde leise das unter der Linie stehende דרבנן (*).

מורים. Wir erkennen dankbar es an, daß du Ewiger, unser und unserer Väter Gott, für und für, der Hort unseres Lebens, wie

Dich preisen Wir, denn du bist der Ewige, unser Gott, und der Gott unserer Väter, Urheber aller Wesen, der uns schuf, und die ganze Schöpfung in's Dasein rief. Preis und

ברוך אתה יי מצמיח קרן ישועה:

שמע קולנו יי אלהינו חיים ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה. ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה יי שומע תפלה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדכיר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו. וזכרון אבותינו. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל-עמך בית ישראל לפניך. לפליטה לטובה לחן ולחסד לרחמים לחיים ולשלום ביום חג המצות הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חיים וחסדנו. ורחם עלינו והושיענו. כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותמינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכנתו לציון:

מורים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם

(* מורים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר ויצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות

du unser Heileschild in jeglichem Geschlechte! Wir danken dir und künden deinen Ruhm, für unser Leben, das nur deiner Macht anheim gegeben, für unsere Seele, deren Bestimmung von dir abhänget, für die Wunder, die du mit jedem Tage uns erzeigst, wie für deine unerforschlichen Wohlthaten, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags, sich an uns beurfunden. O Allgütiger! wie sind doch so unendlich die Zeichen deines Erbarmens! Milbevoller! wie sind doch so endlos deine Wohlthaten! Seit je haben unsere Blicke wir auf dich nur gerichtet.

ועל. So möge denn für alle insgesammt dein Name, o König, gepriesen und verherrlicht sein, immerwährend, bis zur späten Ewigkeit.

וכל. Alle, die da leben, sind zum Danke dir verpflichtet, und sie preisen deinen Namen in Wahrhaftigkeit, der du Gott unseres Heiles und unserer Hülfe bist — Selah. Gelobt seiest du Gott, der du: Allgütiger genannt, und dem einzig und allein der Dank gebührt!

שלום. Verleihe endlosen Frieden deinem Volke Israel für immer, denn du bist Fürst und Herr alles Friedens, O, daß es dir gefallen möge, dein Volk Israel, zu jeder Zeit und Stunde, mit deinem Friedensheile zu segnen. Gelobt seiest du, Gott, der dein Volk Israel mit Frieden gesegnet.

Dank sei deinem großen und heiligen Namen, daß du uns Leben und Erhaltung gabst. O, laß uns ferner Leben und Erhaltung angebeizhen, und sammle unsere Zerstreuten in die Vorhöfe deines Heiligthums, damit wir deine Vorschriften beobachten, deinen Willen vollziehen und dir mit ganzem Herzen dienen, darob wir dich preisen mögen. Gebenedeiet seist du, hochgepriesene Allmacht.

מנחה לערב יום טוב

ועד. צור חיינו מִיְיָ יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר גּוֹדֵה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל גַּסִּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל יַעַת עָרַב וּבִקְרָא וְצִהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

ועל כלם יתברך ויתרומם שִׁמְךָ מִלְּפָנֶיךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיְהִלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשְׁוּעֵתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נִאֶה לְהוֹדוֹת:

שלום רב על ישראל עִמָּךְ תָּשִׁים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל־הַשְּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־יַעַת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם:

לשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בֵּן תְּחִינּוּ וְתַקְיָמָנוּ וְתַאֲסוּךָ גְּלוּיֹתֵינוּ לְחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֵנוּ שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ: בְּרוּךְ אַל הַהוֹדְאוֹת:

אלה. Mein Gott! bewahre meine Zunge vor allem Bösen und meine Lippen vor trüglichen Reden. Laß vor meinen Lästern beharrlich mich verstummen, und dem Staube gleich einem Jeglichen gegenüber mich dünken. Gib ein empfängliches Herz mir für deine Lehre, und daß nach deinen Pflichten meine Seele strebe, und alle jene, die da Böses wider mich sinnen, vereitle schnell deren Rathschluß und vernichte deren Plan. — O thue es um deines Namens willen, um deiner Rechten, um deiner Heiligkeit, um deiner Lehre willen! Auf daß gerettet werden, die liebend dir Ergebenen. O reiche helfend deine Rechte mir und erhöre mich! Mögen die Worte meines Mundes und die Gedanken meines Herzens eine wohlgefällige Aufnahme finden vor dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser. Der den Frieden schafft in seinen Höhen, der schaffe auch uns und dem gesammten Israel den Frieden! Amen.

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי
מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תדום ונפשי בעפר לכל תהיה:
פתח לבי בתורתך ובמצותיך
תרהוק נפשי וכל החושבים
עלי רעה מהרה הפר עצתם
וקלקל מהשבתם. עשה למען
שמך. עשה למען ימינה. עשה
למען קדשך. עשה למען
תורתך. למען יחלצון ידידיך
הושיעה ימינה וענני: יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יי
צורי וגואלי: עושה שלום
במרומו הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות:
וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

כס"ז חזק המלכ עם קדושה, ולומר קדיש שלם.

סדר ערוב תבשילין

Wenn der zweite Festtag am Freitage fällt, muß der Hausvater, ehe er am Vorabend in's Bethaus geht, während er ein Brod und ein Gericht zur Hand nimmt, Folgendes sagen:

ברוך. Gelobt seiest du, Ewiger unser Gott, Herr der Welt, der uns hat geheiligt durch seine Gebote, und uns hat geboten die Pflicht des Erub.

בהדין. Kraft dieses Erubs möge es uns gestattet sein, zu backen und zu kochen, zu wärmen und die Lichter anzuzünden, so wie unsere sämtlichen

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על מצות
ערוב:

בהדין ערובא יהא שרא לנא
למיפא ולבשלא ולאממנא